

[Glistrup.]

1974 derudover betale restskatter. Derfor er det aldeles utåleligt for mange af de husstande, der her er tale om, at de, samtidig med at de i efterårsmånederne september, oktober og november 1974 skal betale betydelige restskatter, skal inklade sig på at betale de beløb, der er tale om her, i tvungen opsparing. Det har fremskridtspartiet forsøgt at tage højde for i form af et ændringsforslag, der går ud på, at man strækker betalingen over 5 måneder, så man i stedet for at betale i september, oktober og november betaler i september og november i år og sidste tredjedel til februar næste år. Jeg kan ikke tro andet, end at langt størstedelen af befolkningen må finde, at det er en rimelig måde at ordne indbetalingen på. Det kan ikke være rigtigt at koncentrere disse ekstrabetalinger baseret på den skattepligtige indkomst for 1973 så hårdt og så koncentreret, som man vil efter flertallets forslag.

Vi har altså forsøgt at rimeliggøre regeringens forslag uden selvfølgelig i vore ændringsforslag at sige, at vi helt vil torpedere grundlaget, for så havde det selvfølgelig ikke noget formål at fremsætte ændringsforslag, men vi har holdt os inden for, hvad der må være en rimelig ramme, og vi må meget beklage, at der over for sådanne sagligt velfunderede forslag, som jeg her har beskrevet, har været en sådan kulde imod os, som der har været under forhandlingerne i denne sag. Der er ikke nogen som helst rimelighed i at behandle en sag på den måde, som det er sket her. Men det skal selvfølgelig ikke fordunkle, at vor holdning, når vi på fredag skal stemme endeligt for eller imod denne tvangsopsparing, selvfølgelig bliver, at vi ifølge de synspunkter, som vi har gjort gældende ved førstebehandlingen, som vi har gjort gældende under debatterne om rigets almindelige økonomiske stilling, senest, som hr. Per Hækkerup omtalte, under finanslovbehandlingen, dér vil gå imod.

Jeg vil endda mene, at der her er tale om et lovforslag, der i den grad går uden for det mandat, som dette folketing er blevet valgt på, at det må være rigtigt at lade det underkaste en folkeafstemning. Vi håber meget, at andre partier her i salen vil tage initiativet til at indsamle underskrifter til en folkeafstemning, sådan at der kan være en reali-

stisk mulighed for at nå de 60 underskrifter. Men da vi jo er stærkt inde under påske, har vi forberedt det således, at hvis ikke andre tager initiativet, så tager vi initiativet til folkeafstemning, straks efter at dette forslag er blevet vedtaget her ved tredje behandling på fredag.

Jens Foged (V):

Når hr. Glistrup nu i stærke vendinger giver udtryk for, at han finder, der har været en sådan kulde omkring de ændringsforslag, som fremskridtspartiet er kommet med, så tror jeg, jeg vil trække det ned på det niveau, hvor det hører hjemme i et parlamentarisk samfund. Den kulde, der har været udvist over for fremskridtspartiet, er ikke større end den, ethvert andet politisk parti har været udsat for til stadighed og vil blive udsat for til stadighed i et parlamentarisk samfund. Det er ikke givet, at man altid kan overbevise de andre og specielt ikke overbevise de andre med argumenter, som slet ikke passer ind i det nuværende system, og som er en større revolution, end den største del af befolkningen vil tolerere. Fremskridtspartiets folk må vænne sig til, at den parlamentariske situation er, at man kan komme i mindretal, når den store del af et udvalgs medlemmer og en stor del af denne sal i stedet for finder, at det, de er nået frem til, er mere fornuftigt end det, fremskridtspartiet har præsenteret. Det er ikke anderledes med fremskridtspartiet, end at vi andre har siddet i samme situation i årevis uden derfor at beklage os på tilsvarende måde.

Jeg skal gerne gentage fra førstebehandlingen, at dette forslag heller ikke er ventres livret. Vi havde hellere set, at regeringens forslag om de 1.000 skattefrie kroner til neddæmpning af inflationen var blevet vedtaget. Men det her var det opnåelige i den givne situation, og derfor kan vi nu tiltræde de af finansministeren sammen med et flertal af udvalget stillede ændringsforslag.

Jeg skal ganske kort nævne nogle af dem. Vi er tilfredse med, at man af administrative grunde hæver bundgrænsen fra 100 kr. til 200 kr. Det er rimeligt, at disse 100.000 skatteydere på den måde glider ud af systemet. Det er administrativt lettere, og det er jo alligevel ikke penge af en størrelsesorden, der giver et provenu, der er særlig neddæpende, så det kan vi gerne tiltræde.